

Nederlands Bijbelstudie Circulaire

23e jaargang nummer 3

november 2013

De gelovige en zijn geestelijk leven

door Ruth Paxson, 1930

In de beide wonderbare gaven: Zijn Zoon en Zijn Geest heeft God ons alles gegeven wat wij van node hebben om op het hoogste peil te leven. Toen Hij Zijn Zoon en Zijn geest gaf, schonk Hij alles wat Hij geven kon. ^{2Pet.1:3}

God heeft in de mogelijkheid voorzien, maar u moet het besluit nemen of u al of niet met de Geest vervuld wilt worden. Daar is een grenslijn, het recht van elk mens, om te willen; deze grens overschrijdt zelfs God niet. God heeft u een feestdis toeberaid, maar Hij dwingt u niet om te eten. Hij heeft de deur tot het leven in overvloed voor u opengesteld, maar Hij dwingt u niet om binnen te gaan. Hij belegt in Zijn bank een deposito dat u geestelijk tot een multi-millionnair maakt, maar Hij schrijft de wissels niet voor u uit. God heeft het Zijne gedaan, nu moet u het uwe doen.

Overgave

De verantwoordelijkheid omtrent de volheid of het gemis aan volheid ligt in uwe handen. God wordt slechts door één ding verhinderd u de volheid te schenken: de gebrekkige plaatsruimte die u Hem ter vervulling afstaat. U hebt een duidelijk omschreven aandeel in uw geestelijke ontwikkeling, dat wij thans onder de ogen willen

zien.

Het grondbeginsel van een geestelijk leven ligt in de vraag wie de leiding ervan heeft. De Heilige Geest stuurt er op aan de Christen er toe te brengen, afstand te doen van alle zelfbestuur en door overgave aan Christus als zijn Heer de souvereiniteit van Christus over zijn leven te erkennen.

"Weet gij niet, dat wien gij uzelfen

stelt tot dienstknechten ter gehoorzaamheid, gij dienstknechten zijt desgenen, dien gij gehoorzaamt, of der zonde tot den dood, of der gehoorzaamheid ter gerechtigheid?" Rom.6:16

De eerste stap tot een "wandelen in de Geest" is de onvoorwaardelijke overgave van het leven aan Christus.

Overgave, waarom?

Er is een grondmotief voor een levensovergave aan Christus, dat - eenmaal gevonden - overtuigend en bindend is. Laat mij u vertellen, hoe God mij tot het vinden van dit motief leidde; het kan u mogelijk tot hulp zijn.

Ik was nog maar een jong meisje toen ik Christus als mijn Heiland aannam. Ik was innig gelukkig in het bewustzijn van de vergeving mijner zonden en in de gemeenschap met Christus. Dit deed mij verlangen naar de redding van anderen in mijn familie en hiervoor bad ik, maar mijn gebed vond geen verhooring. Dit stelde mij teleur. Ondanks mijn wedergeboorte traden sommige oude zonden telkens weer te voorschijn, zoals ook vroeger het geval was. Mijn hoofdzonde was wel mijn vreselijke opvliegendheid. Ik zou u niet gaarne vertellen, wat ik zo al zei en deed als ik driftig werd. Met een driftig karakter gaat dikwijls een gevoelig en liefhebbend hart gepaard, 't geen bij mij het geval was en dan ging ik na een driftbui ergens alleen en schreide alsof mijn hart zou breken. Dan nam ik mij voor, mijn drift door wilskracht te overwinnen, maar alles

tevergeefs, want mijn drift kwam telkens vlug op en mijn wil kwam langzaam achteraan. Wat ik van kindsbeen af gehaat heb is huichelarij. Ik had deze ontdekt in de levens van andere Christenen en er openlijk mijn oordeel over uitgesproken. Maar op zekere dag liet God Zijn licht in mijn ziel schijnen en deed mij mijn eigen huichelarij zien. Aangezien ik mijn Heer werkelijk lief had, verfoeide ik mijzelf omdat ik in de ogen van anderen een caricatuur van Hem maakte.

Zeer terneergeslagen ging ik op zekere dag naar mijn kamer in de stilte en nam mij voor er te blijven, totdat er iets zou gebeuren. Ik bad God en stelde Hem voor het axioma mij te tonen wat een waarachtig Christelijk leven was en hoe het kon worden geleefd, of anders zou ik de predikant vragen mijn naam van de ledenlijst der kerk te schrappen, zodat ik mijn familie en mijn vrienden kon zeggen, dat ik niet langer de schijn wilde aannemen van een Christen te zijn. God wist dat ik het oprecht meende en Hij komt een oprechte ziel altijd negen tienden van de weg tegemoet. Door twee teksten uit Zijn Woord gaf Hij mij het antwoord op mijn vragen en bracht mijn ziel in de ruimte. Als deze twee teksten ook maar voor één uwer van zoveel betekenis mochten zijn, als zij het op die dag voor mij waren, zou ik God in eeuwigheid prijzen voor het voorrecht dat ik ze u thans mag doorgeven.

"Of weet gij niet, dat ulieder lichaam

een tempel is van den Heiligen Geest, Die in u is, Dien gij van God hebt en dat gij uws zelfs niet zijt? Want gij zijt duur gekocht: zo verheerlijkt dan God in uw lichaam en in uwen geest, welke Godes zijn." ^{1Kor.6:19-20}

Door drie verklaringen in deze verzen heeft God mij geopenbaard wat het grondmotief is in elk overgegeven leven.

Ten eerste: "Weet gij niet dat uw lichaam de tempel van de Heilige Geest is, Die in u is?" Neen, ik wist niet dat mijn lichaam iets te maken had met mijn bekering, en wist evenmin dat de Heilige Geest in mij woonde. God legde beslag op mijn lichaam, en dat de Heilige Geest het reeds tot Zijn woning gemaakt had was voor mij een verbijsterende openbaring. Wat was dat voor een soort woning, waarin ik de Heilige Geest vroeg te komen wonen?

Stel u voor, dat u vandaag hoort, dat de grootste heerser op aarde naar uw woonplaats komt, om er enige dagen door te brengen, en dat de commissie van ontvangst uw woning uitgekozen heeft als de plaats waar hij zal vertoeven. Wat een schoonmaak zou er plaats hebben! Wat een toebereidse- len zouden er gemaakt worden, opdat alles passend en met de waardigheid van zulk een hooggeëerde gast overeenstemmen zou. Maar ach! welk een onreine, ongeschikte plaats bieden wij aan de Koning der koningen en de Heere der heeren aan, om in te wonen niet voor één dag, maar voor een ge-

heel leven!

Doch ik zeide: "Heere, ik heb U mijn hart gegeven, waarom moet ik nu ook mijn lichaam aan U afstaan?"

Die dag was 't mij nog erg vaag, doch meer en meer drong het sindsdien tot mij door, waarom God ook onze lichamen vraagt. Hij heeft kanalen nodig waardoor Hij aan de wereld Zichzelf kan openbaren. "Het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond", en de mensen zagen de Vader in de Zoon. Christus is thans in de hemel. Maar ach, hoe nodig is Zijn tegenwoordigheid hier op aarde! Hebben de mensen in uw woonplaats, uw huis, uw school, uw kantoor niet nodig Hem te zien? Hoe zal Hij Zich dan nu aan de mensen kunnen openbaren? Hij heeft daartoe twee wegen.

De ene weg is Zijn Woord. Maar hoeveel millioenen hebben geen Bijbel? Hoeveel millioenen zouden die niet kunnen lezen, al hadden zij hem? De andere weg gaat door ons, Christenen, die Zijn lichaam op aarde zijn. Ach, de grote behoefte in de wereld is niet slechts prediking en onderricht in het Evangelie, maar hieraan vooral: dat Jezus Christus in onze huizen en daarbuiten op de straten zichtbaar wordt. Maar hoe zal Hij dit doen? Door u! De Heer toonde mij die dag, dat Hij mijn lichaam nodig had als een middel om Zich te openbaren. Hierdoor werd een bijzonder overtuigend beroep op mij gedaan en toch weigerde ik mij over te geven. Behoorde mijn leven niet mijzelve toe? Was het niet teveel gevraagd, de absolute souvereiniteit erover aan een ander te geven? Was

dit veilig? Was het redelijk? Was dit nodig? Wat al begrijpelijke gronden voerde het eigen-Ik aan om het koningschap over mijn leven vast te houden!

Maar mijn Heer was mij voor en ondervinding mijn bezwaren door mij de tweede wonderbare verklaring voor te houden: "Wat! weet gij niet dat gij uws zelfs niet zijt?"

Al zoudt u ook al het andere vergeten, ik bid u: laat deze vraag diep in uw hart zinken. Zij was voor mij als een tweesnijdend zwaard, dat tot mijn binnenste doordrong en daar bleef steken. Hoe duidelijk brachten deze woorden aan het licht, dat er nog heel wat huichelarij in mijn belijdenis dat ik 's Heeren eigendom was school, waar het eigen-ik de teugels van het bewind niet overgegeven had. Hoe raakten zij rechtstreeks de kern van de vraag, als een bijl, die aan den wortel van de boom gelegd wordt, de vraag namelijk: Christus als Meester over mijn leven te aanvaardden, of zelf het bewind te blijven voeren! Maar als ik mij overgaf, wat kon Christus dan misschien verder nog wel van mij vragen of nemen? Ik zou gaarne aan de Heer alles overgedragen hebben, wat onaangenaam en onbruikbaar was in mijn leven, als Hij mij het overige dan maar liet behouden. Ja, om mijn wil om te buigen, moest Hij mijn hart smelten. Weet gij niet, dat gij, uwszelfs niet zijt, "want gij zijt duur gekocht". Gekocht! Niet mijns zelfs, want ik was gekocht! Ik dacht dat ik door overgave het eigendomsrecht op mijn leven aan

Christus overdroeg. Doch God openbaarde mij die dag, dat ik reeds het eigendom van Christus was door de koop, die eens gesloten was, en dat de aanspraak van Christus op het onverdeelde bezit en de leiding van mijn leven dus volkomen rechtvaardig was. Ik moest deze aanspraak erkennen en toch wilde ik mij nog niet overgeven. Welk een geduld had Hij met mijn halsstarrigheid! Met grote tederheid opende Hij mij de ogen en verlichtte ze om mij Christus aan het kruis te doen zien. Duur gekocht! O! hoe duur! "Vrijgekocht door het dierbaar bloed van Christus!" Dit was de prijs, voor mij betaald: Het leven van Gods onbevleete onbesmette Zoon afgelegd voor mijn zondig, zelfzuchtig leven! Die dag zag ik een Zaligmaker, Die voor een zondaar stierf! Een Leven gegeven voor een leven!

Tot op die dag had ik steeds gezegd: "Moet ik mij aan Hem geven?" Maar die dag smeekte ik: "Heere, mag ik mij aan U geven?" En toen gaf ik alles wat ik was en had aan Christus voor tijd en eeuwigheid over.

En wat was nu de eigenlijke beweegreden tot deze daad van overgave? Het was niet anders dan het blijde antwoord van liefde aan de Liefde, als gevolg van een geestelijk verstaan van de redelijkheid en rechtmatigheid van de aanspraak die Christus op mijn leven had. Laat mij nu die overgave ook nog mogen omschrijven.

Overgave is de besliste, vrijwillige overdracht van het onbeperkte bezit,

de heerschappij over en het gebruik van ons gehele bestaan, geest, ziel en lichaam van onszelf op Christus, aan Wie het rechtmatig toebehoort, krachtens schepping en verlossing. Wij geven ons leven niet aan Hem, om de Zijnen te worden, maar omdat wij de Zijnen zijn. Koop geeft recht op den eigendom, doch alleen de levering stelt in 't bezit ervan.

In Peking was een meisjesschool, waarvan het aantal leerlingen sterk toenam, zodat er nieuwe lokalen moesten worden bijgebouwd. Deze werden gekocht van een Chinese familie, die naast de school woonde. Na veel onderhandelen kwam het tot een koop. De stukken werden opgemaakt en de prijs werd betaald. Doch in de herfst kon de school de gebouwen niet betrekken en gebruiken. Waarom niet? De Chinese familie had het huis nog niet verlaten. Aankoop geeft recht, maar alleen het leveren stelt in 't bezit. Aan het kruis heeft Christus met Zijn bloed de prijs betaald voor het bezit van uw leven. Hij heeft er dus recht op krachtens die koop. Maar hebt u nu ook aan Hem geleverd, wat het Zijne is? Bent u uit de woning getrokken om er Hem te laten intrekken? Christus heeft het recht u buiten te sluiten van Zijn eigendom, want Hij is de Heer. Maar Zijn wijze van doen is meer te dringen door liefde, dan te dwingen door kracht. Hij doet een beroep op ons op deze wijze: "Ik bid u dan, door de ontfermingen Gods, dat gij uw lichamen stelt tot een levende, heilige en Gode welbehagelijke offerande."

Rom.12:1 Welk antwoord hebt u op deze bede gegeven?

De levensovergave. - Wat is zij?

Het eigen-Ik laat niet los, tenzij gedwongen. Daarom is het nodig een juist begrip te krijgen van wat een levensovergave inhoudt, wil zij volkomen zijn. Velen onzer menen, dat God iets tastbaars van ons verlangt. God is een Persoon: wat Hij in de eerste plaats wenst, is persoonlijke gemeenschap; daarom wil Hij onze persoon hebben. Hij vraagt in de eerste plaats, dat wij onszelf overgeven.

"En zij deden niet alleen, gelijk wij gehoopt hadden, maar gaven zichzelf eerst aan den Heere, en daarna aan ons door den wil van God." ^{2Kor.8:5}

Maar toch geeft God ook nog - tot in bijzonderheden toe - de maat van onze overgave aan, opdat wij niet zouden volstaan met "ons hart aan de Heer te geven" of met "het redden van onze ziel". Het is al heel gemakkelijk ons er af te maken door te redeneren over heiliging en er in werkelijkheid buiten te blijven. God vraagt ons lichaam evenzeer als onze geest en onze ziel.

"Ik bid u dan, door de ontfermingen Gods, dat gij uwe lichamen stelt tot een levende, heilige. Gode welbehagelijke offerande, welke is uw redelijke godsdienst." ^{Rom.12:1}

Maar God gaat nog verder, want Hij laat op het stuk van overgave geen achterdeuren toe. Hij weet maar al te goed hoe de schoonheid van een leven gebroken en dit getuigenis krach-

teloos gemaakt kan worden, als ook maar één lid van het lichaam zich niet heeft toegewijd. Wat een bron van ongerechtigheid is een kwade tong! Wat zijn de kansen tot de begeerlijkheid groot voor een niet overgegeven oog! Wat al zondepaden staan open voor de niet overgegeven voeten! Wat een ontvangstation voor allerlei kwaadsprekerij is het niet overgegeven oor! God geeft tot in bijzonderheden de maat van onze overgave aan en deze omvat ieder lid van ons lichaam, zonder enige uitzondering.

"En stelt uwe leden niet der zonde tot wapenen der ongerechtigheid; maar stelt uzelfen Gode, als uit de doden levend geworden zijnde, en stelt uwe leden Gode tot wapenen der gerechtigheid." Rom.6:13

"U zelfen", "Uwe lichamen", "Uwe leden". Het omvat alles. Niets is hierbij weggelaten of uitgezonderd. God heeft onze gehele persoonlijkheid geheiligd. Onze overgave behoort gelijke tred te houden met onze heiliging.

"En de God des vredes Zelf heilige u geheel en al: en uw geheel oprechte geest, en ziel en lichaam worde onberispelijk bewaard in de toekomst van onze Heere Jezus Christus." 1Thes.5:23

Onze overgave aan Christus omvat dus al het innerlijke: verstand, hart, wil; en al het uitwendige: huisgezin, kinderen, zaken, bezittingen, genoegen, vriendschap, tijd, geld en ons volle leven. Het sluit ook alles met betrekking tot ons verleden, heden en onze toekomst in zich. Soms is het

wel gemakkelijk het verleden aan de Heer over te geven, maar wij vertrouwen het heden niet aan Zijn zorg toe of zijn vol vrees voor de toekomst. De overgave heeft evengoed betrekking op het slechtste als op het beste in ons. Mogelijk willen wij gaarne aan Christus de droesem van ons leven afstaan, maar den spom zelf houden. Bedenken wij echter wel dat er met betrekking tot de mate van onze overgave, niets mag achtergehouden worden. Wij kunnen niet een deel van ons leven apart houden en er het etiket "gereserveerd" op zetten. De weigering om een of ander onderdeel van ons leven over te geven is een daad van opstand tegen God. Als Christus "Heer en Meester" zal zijn, zal Hij dit over alles moeten zijn.

De overgave van het leven. - Hoe?

In Zijn oneindige genade doet God altijd de eerste stap om ons tot een meer volledige ervaring te brengen van onze erfenis, die wij in Christus hebben.

Zo staat de Heere Jezus ook aan de deur van ieder ongeopend vertrek van uw leven om daar binnen gelaten te worden. Als Hij binnenkomt, dan moet de deur van binnen opgedaan worden.

"Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop; indien iemand Mijn stem zal horen, en de deur open doen, Ik zal tot hem in komen, en Ik zal met hem avondmaal houden en hij met Mij." Op.3:20

Hij staat en klopt: "Indien iemand Mijn stem zal horen." Hebt u haar al lezende gehoord?

"En de deur zal opendoen." Hier is het "hoe" van de overgave. Het is niet anders dan de deur opendoen. Hebt u dat gedaan? Laat ons duidelijk zeggen wat dit inhoudt.

Overgave aan Christus is een besliste daad. Het is geen dikwerf herhaalde wens, die 't laat bij louter verlangen, maar het is een beslissende daad van de wil. De wens wordt een besluit en het besluit uit zich in de daad. U moet zeggen: "Ik geef mij hier en thans zonder terughouding aan Christus over." Overgave aan Christus is een vrijwillige daad. Hij staat aan de deur, maar Hij gebruikt geen geweld om de deur te openen. Hij wacht totdat u de deur opendoet. Liefde wil binnen komen; doch als zij geen liefde tegen komt, zal het binnengaan eer hartzeer dan vreugde brengen. Hij wil dat u met een glimlach op uw gelaat en een lied in uw mond de deur open doet.

Overgave aan Christus is een laatste daad. Als uw overgave is zoals ik die beschreven heb, dan behoeft zulk een daad nooit herhaald te worden. Is zij in oprechtheid gedaan, dan is dit voor tijd en eeuwigheid. Door uw overgave hebt u erkend, dat u niet uwszelfs zijt, u hebt het eigendomsrecht van uw leven overgedragen aan Christus; u hebt Hem tot Koning gekroond en u hebt uzelf geheel en al aan Zijne soevereine leiding toevertrouwd. Herhaling van deze aanvankelijk gedane daad, wijst er op dat het niet waar is, als u zegt dat u haar werkelijk eenmaal gedaan hebt. Natuurlijk overziet men, op het ogenblik dat men zich overgeeft, niet alles wat deze daad inhoudt, noch alle

eisen, welke zij zal stellen. Eerst nadat u begint geheel voor God te leven, zult u tot de ontdekking komen welke vreselijke macht het eigen-Ik over uw leven uitoefent. Maar de Heilige Geest zal u dit getrouw openbaren.

Maar wat moet men nu doen, als deze openbaringen komen? Moet men dan van meet af zijn leven weer overgeven? Neen, dit is eens voor altijd gedaan. Zeg eenvoudig: "Heere, dit ene was een deel van het geheel, dat ik aan U overgegeven heb. Ook dit behoort bij die aanvankelijke overgave. Ik heb het nu pas ingezien dat dit nog niet was overgegeven. En zo geef ik deze bijzondere zaak dan nu aan U over." Op deze wijze wordt de aanvankelijke overgave een blijvende verhouding. Overgave is een crisis, die zich ontwikkelt tot een proces.

Van menselijk standpunt is de eerste voorwaarde voor het leven op het hoogste peil de overgave van het leven aan Christus. Hebt u uzelf overgegeven? Is de deur ontsloten en voor Christus uw Heer gepend?

Ik bezocht eens een universiteitsstad om Evangelische samenkomsten te houden. Toen ik aan het huis van mijn gastvrouw gekomen was, bracht deze mij langs een buitentrapp naar de logeerkamer, die boven de keuken gelegen was. Toen ging zij de gehele verdere dag uit. Niet lang daarna hoorde ik iemand aan de voordeur en dacht dat het vermoedelijk de man met mijn koffer zou zijn. Aangezien het hard

regende, besloot ik de koffer ergens beneden in huis te laten zetten. Er waren aan de achterkant van 't huis drie deuren; ik liep naar de eerste, maar vond die op slot; probeerde de tweede en de derde, maar ook die waren afgesloten.

Een eigenaardig gevoel van eenzaamheid overviel mij plotseling en ik ging naar boven naar het kleine logeerkamertje, het enige vertrek in huis dat niet afgesloten was. Om meer zeker te zijn van Christus' tegenwoordigheid viel ik op mijn knieën en bad. Onmiddellijk kwam Zijn antwoord: "Weet je wel, dat duizenden Mij op dezelfde wijze behandelen? Zij nodigen Mij uit in hun leven en voeren Mij in een klein achterkamertje en verwachten dat Ik daar zal blijven. Doch Ik verlang er naar in iedere kamer van hun leven te worden toegelaten, geheel met hen te mogen medeleven in alle opzichten."

O vrienden, waar hebt u Christus in uw leven geplaatst? Zijn er nog gesloten deuren voor Hem? Heeft Hij misschien Zijn doorboorde hand gelegd op de kruk van de kamer uwer genoegens, in uw leven, verlangend daar binnen te komen, en heeft Hij die deur aan de binnenzijde gesloten gevonden?

Heeft Hij gewenst het vertrek binnen te gaan, waar levensplannen werden opgemaakt, om u te helpen bij de opzet er van? Hij heeft de hand op de kruk gelegd, maar vond de deur van binnen afgesloten; de toegang was Hem ontzegd. En heeft zo Hij, Die verlangde u

te vervullen en te zegenen, Zich mischien met een verdrietig en bedroefd hart moeten terugtrekken in dat zolderkamertje?

Van daar ging ik naar een andere plaats om samenkomsten te houden. Mijn gastvrouw daar was een lieve weduwe. Zij bewoonde een zeer eenvoudig huis. Wij gebruikten onze maaltijden in de keuken, maar zulk een gastvrijheid als bij haar heb ik zelden genoten! Al wat haar geringe middelen haar maar veroorloofden, schafte zij voor mij aan.

De eerste dag reeds zei zij: "Miss Paxson, mijn huis is zeer eenvoudig, maar zolang u hier bent, is alles het uwe. Ga waar u wilt en doe precies als u wilt, doe alsof u thuis bent." En ik, die altijd reizende en trekkende was, wat heb ik dat hele huisje doorgewandeld, en wat heb ik er mij de weinige dagen die ik er doorbracht, thuis gevoeld.

Mijn vrienden, leeft de Heere Jezus in u? Hebt u ooit tot Hem gezegd: "Heere Jezus, ik heb slechts een heel eenvoudig leven om U als woonplaats aan te bieden, maar alles is het Uwe, zolang U bij mij wonen wilt: ga waar u wilt, doe wat u begeert, maak mijn leven tot Uw woning." Op zulk een aanbod wacht Hij. En hoe blijde zal Hij het aanvaarden als het eerlijk gedaan wordt en hoe zal Hij dan uw leven doortrekken en het als Zijn woning beschouwen.

Mocht u nog niet alle deuren ontsloten hebben en Hem nog niet vriendelijk en hartelijk binnen genodigd hebben, wilt u dat dan nu niet doen?

Geloof

Sommigen uwer zeggen misschien: Voor zover ik weet, heb ik mijn leven geheel aan Christus overgegeven en toch schijn ik nog te leven op het peil van de vleselijke Christen. "Is het mogelijk, dat men zich overgegeven heeft, en toch niet met de Heilige Geest vervuld is?" Ja, aan het ontledigde leven ontbreekt nog het geloof om de volheid te aanvaarden.

De overgave zegt: "Heere, ik ben niet mijnszelfs; ik stel mijn lichaam als een levende offerande".

Het geloof zegt: "Christus leeft in mij".

De overgave zegt: "Heere, wat wilt Gij, dat ik doen zal?"

Het geloof zegt: "Ik vermag alle dingen, door Christus, Die mij kracht geeft".

Bij de overgave wordt Christus als Heer gekroond.

Het geloof eigent zich Christus als het Leven toe. "Stephanus was vol des geloofs en des Heiligen Geestes."

Geloof is de aanvulling van genade

Hebt u wel eens een gehele regenboog gezien? Gewoonlijk is het ene uiteinde helder en af en het andere schijnt in niets over te gaan. Toen ik eens op zee een regenboog zag, was het alsof beide uiteinden uit de zee opkwamen en als 't ware een ongebroken boog vormden. Door middel van dit prachtige symbool vertolkte de Heilige Geest mij de verhouding, die het geloof heeft

ten opzichte van de genade in de verlossing, zooals die geopenbaard is in Ef.2:8: "Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof."

De boog van verlossing is louter genade van Gods zijde en louter geloof van de zijde van de mens. Gods genade is altijd volkomen! Maar hoe onvolmaakt is 's mensen geloof! De genade heeft in Christus in alles voorzien wat nodig is voor het ononderbroken geestelijk zijn. Maar om deze verlossing in praktijk om te zetten, moet het geloof het aangeboden in bezit nemen. De genade voorziet, maakt het mogelijk; het geloof neemt in bezit. Het geloof doet ervaren wat de genade mogelijk gemaakt heeft.

God zegt, dat het onmogelijk is, zonder geloof Hem te behagen. ^{Heb.11:6}

Sommige van Christus' strengste berispingen waren gericht tegen het ongelooft Zijner discipelen. Te zien, dat Zijn aanwezigheid, Zijn woorden, Zijn werken niet vermochten hen tot het geloof te brengen, bedroefde de Heere Jezus in hoge mate.

U herinnert zich dat Hij in het schip was, en de storm opkwam en zij angstig tot Hem riepen. Wat heeft Hij hen toen berispt! Want al loeide de orkaan en werden de golven hoog opgezweept en al sliep Hij - toch was Hij er. Waarom moesten zij bevreesd zijn? Vrees en geloof gaan niet samen.

En Hij zeide tot hen: "Wat zijt gij vreesachtig, gij kleingelovigen? Toen stond Hij op, en bestrafte de winden en de zee: en er werd grote stilte." ^{Mat.8:26}

Een andere keer wandelde Petrus op het water op bevel van de Heer. De wind stak op en Petrus begon te zinken. Maar welke reden kon hij hebben om te twijfelen? Had niet de Gebieder over de zee tot hem gezegd: "kom af", en ging Zijn bevel niet gepaard met de macht van Zijn bescherming? Twijfel en geloof staan onverzoenbaar tegenover elkaar. Als wij twijfelen, dan hebben wij geen geloof; als wij in 't geloof staan, dan twijfelen wij niet.

"En Jezus terstond de hand uitstekende, greep hem aan en zeide tot hem: Gij kleingelovige! Waarom hebt gij gewankeld?" Mat.14:31

De discipelen waren het meer overgestoken, nadat zij er getuigen van waren geweest hoe Christus de menigte spijzigde met enkele broden en vissen. Zij waren zeer bezorgd, omdat zij vergeten hadden brood mede te nemen. Moesten zij daarover zo bezorgd zijn? Hadden zij niet pas gezien dat Christus meer dan vierduizend mensen met zeven broden en enkele vissen gevoed had en dat er zeven volle korven overgeschoten waren? Zou Hij niet in staat zijn in een avondmaaltijd voor twaalf mensen te voorzien als dit nodig was? Bezorgheid en geloof kunnen niet samengaan.

"En Jezus, dat wetende, zeide tot hen: wat overlegt gij bij uzelfen, gij kleingelovigen, dat gij geen broden medegenomen hebt? Verstaat gij nog niet, en gedenkt gij niet aan de vijf broden der vijf duizend mannen en hoevele korven gij opnaamt? Noch aan de zeven broden der vier duizend man-

nen en hoevele manden gij opnaamt?"

Mat.16:8-10

Ach, hoe dringen wij Hem uit ons leven door dat boze driemanschap: vrees, twijfel en bezorgdheid! Daar komt een tijd van slechte gezondheid, geldelijke verliezen, overstelpende lasten, stormen van verdriet en tegenspoed, en terstond worden wij ongevoelig voor Zijn tegenwoordigheid, twijfelen aan Zijn Woord en vergeten de daden die Hij deed.

Tot het uitspreken van sommige vriendelijke woorden werd de Heiland gebracht door het geloof en - hoe vreemd het ook klinkt - zij werden gericht tot hen, die Hem het minst kenden.

De hoofdman, wiens knecht ziek lag, deed een beroep op Christus om hem te genezen. Christus beloofde bij hem te komen. Doch de hoofdman antwoordde: "Heere, spreek alleen een woord en mijn knecht zal genezen worden." O, wat maakte zulk een geloof het hart van Jezus vrolijk en wat bracht dit vriendelijke woorden van lof op Zijn lippen: "Ik heb zelfs in Israël zulk een groot geloof niet gevonden."

Er wordt in Gods Woord nergens melding gemaakt en in de menselijke ervaring bestaat ook nergens een voorbeeld van het niet beantwoord worden van geloof en vertrouwen door genade en liefde. God zou ontrouw zijn aan Zijn wezen, dat liefde is, als Hij slechts eenmaal op het echte geloof niet geantwoord had. Sommigen uwer mag een dergelijk geloof onmogelijk toeschij-

nen. Maar geloof is de eenvoudigste zaak ter wereld. Geloof is niet anders, dan opzien tot Jezus Christus en Hem aan Zijn Woord houden. Waarom zou het dan niet eenvoudig zijn om te geloven? Omdat wij op de moeilijkheden zien, inplaats van op Christus en hoe meer wij daarop kijken, hoe groter ze worden. Zij sluiten Christus buiten onze gezichtskring. 't Geloof op zichzelf heeft niet de minste macht om ons te redden of te beveiligen, maar het verbindt ons met Christus, Die deze macht heeft. Laat ons nu de drie wijzen waarop het geloof te werk gaat, van nabij bezien.

Geloof wortelt in Gods grote werkelijkheden

Toen ik eens in een bos in de Zwitserse Alpen wandelde, zag ik een merkwaardige boom. Op een steile helling stond een hoge pijnboom en recht daaronder lag een groot rotsblok dat de hoofdstam ruim een meter uit de grond optilde. De boom rustte feitelijk op het rotsblok en toch stond hij daar in zijn volle lengte van 50 voet. Hoe kon hij zich in die stand handhaven? Het geheim hiervan bleef voor ons niet verborgen. De wortels van de boom hadden zich over het rotsblok heen verspreid, en waren diep, diep in de grond rondom gedrongen, zodat zelfs het rotsblok, dat om zo te zeggen in het hart van de boom lag, hem niet kon omverwerpen of ten gronde richten.

Wat lag hierin een les opgesloten! Droefheid, tegenspoed, lijden, verdriet, verzoeking, beproeving, twijfel, teleurstelling - dit alles kan over ons

komen.

Maar hoe kunnen wij onder dit alles toch in vrede, geduld en overwinning voortgaan? Moeten ze ons niet overweldigen? Neen, niet wanneer het geloof zich daar overheen spreidt en zijn wortels in de rijke bodem van Gods grote, eeuwige werkelijkheden laat zinken.

Welke werkelijkheden dan? Ik kan er u hier slechts enkele noemen, maar ik hoop dat u Gods Woord zult doorzoeken en er dan voor uzelf nog vele bij zult vinden.

God is Liefde

"Die niet liefheeft, heeft God niet gekend, want God is Liefde." ^{1Joh.4:8}

Dit is een van de grootste van Gods eeuwige werkelijkheden, waarin ons geloof geworteld moet zijn. Het mag soms schijnen alsof God u vergeten had of dat Zijn kastijdende hand te zwaar op u drukte. Het mag schijnen of Hij Zijn oog of oor voor u gesloten hield. Het mag zelfs schijnen alsof Hij geheel onverschillig was voor de last, die gij te dragen of het hartzeer, dat gij te lijden hebt. Maar, vrienden, dit is zo niet, want God is liefde en Gods liefde straalt uit als de heldere zon, of u er door verwarmd en verkwikt wordt, of niet.

Een Chinese vrouw kwam mij eens vragen, waarom zij toch haar moeder niet kon winnen, die een ijverig Boeddhiste was, terwijl zij toch jaren lang voor haar gebeden had; maar haar hart had zich meer en meer verhard. Toen ik haar gelaat bestudeerde, ontdekte

ik er trekken op, die wezen op hardheid en opstand in haar eigen hart. Ik ondervroeg haar met zachtheid en toen kwam er een vloed van tranen en woorden. "God is onrechtvaardig. Hij is onbillijk tegen mij; andere moeders mogen haar kinderen behouden, maar ik heb mijn vijf jongens één voor één verloren; de laatste, mijn baby, is pas vorige maand gestorven. God is onrechtvaardig." Gedurende enkele ogenblikken schreiden wij samen en toen spraken wij samen over de liefde Gods. Die liefde had haar de vijf jongens geschonken; het was toch zeker uit liefde, dat God ze tot Zich genomen had. Langzamerhand begonnen de geloofswortels van dat vrouwtje zich over dat rotstblok heen te spreiden en dieper neder te dalen in deze eeuwige zekerheid: "God is Liefde". Toen kwam er vrede en blijdschap in haar hart. De volgende dag kwam de oude moeder haar bezoeken. "Wat is er met je gebeurd?" vroeg zij; "ik heb je gezicht nooit zo gezien." Toen vertelde de dochter haar hoe zij opstandig tegen God geweest was, maar dat het nu voorbij was. Van die dag af wilde de moeder naar het Evangelie luisteren en na enkele weken beleed zij Christus als haar Heiland.

Gods genade is algenoegzaam

"En Hij heeft tot mij gezegd: Mijn genade is u genoeg; want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht. Zo zal ik dan veel liever roemen in mijn zwakheid, opdat de kracht van Christus in mij wone." ^{2Kor.12:9}

God heeft nooit toegezegd dat de Christenen geen verzoeken of beproevingen zouden hebben, maar Hij heeft wel beloofd, dat er bij iedere verzoeking een weg ter ontkoming zou zijn, en dat er bij iedere beproeving kracht tot dragen gegeven zou worden. Als onze zwakheid ons het zwaartst drukt, is Zijn kracht het sterkst.

Christus is machtig om volkomen zalig te maken. Misschien hebben sommigen bij het lezen al tot zichzelf gezegd: "Ik kan in mijn omgeving geen leven van overgave leiden." U dacht daarbij aan uw onchristelijke omgeving thuis, aan uw maatschappelijke kring met zijn vermaken en wereldgezindheid, aan uw zakenleven met zijn verzoeken tot oneerlijkheid en geknoei, en U hebt gezegd: "Ik kan in zulk een omgeving geen leven van overgave leiden."

Laat mij u zeggen dat u dat wel kunt, als u maar toelaat dat de wortels van uw geloof tevens hun kracht putten uit deze eeuwige zekerheid: "Christus is machtig om volkomen zalig te maken". Hij heeft de macht zowel om ons van zonde te reinigen, als ons voor zondigen te bewaren.

Denk eens aan hetgeen de apostel Paulus heeft doorgemaakt: geselingen, stenigingen, schipbreuk, gevaren en vervolgingen van allerlei aard. Maar zijn geloof spreidde zich uit over al deze verzoeken en beproevingen en wortelde in de eeuwige werkelijkheid van Gods liefde, genade en kracht en stelde hem in staat op te wassen tot een geestelijke prachtfiguur. Wat de verheerlijkte

Christus voor Paulus gedaan heeft is Hij ook bereid voor u en mij te doen.

Het geloof rekt op Gods trouw. Ons geloof kan wankelen, maar Zijn trouw nimmer. Petrus werd Christus ontrouw, maar de trouw van Christus jegens Petrus bleef onverwikt. De hemelse Vader kan Zijn toezeggingen en beloften niet vergeten; evenmin kan Hij Zichzelf verloochenen door na te laten ze te vervullen.

"Indien wij ontrouw zin, Hij blijft getrouw; Hij kan Zichzelven niet verloochenen." ^{2Tim.2:15}

Het kan gebeuren, dat wij bij een nederlaag ons aan de vijand overgeven, onze taak neerleggen omdat wij totaal ontmoedigd raken of zelfs dat wij onze hand van de ploeg terugtrekken en ons geheel afkeren. Maar Christus wordt niet versaad noch ontmoedigd. Hij geeft Zijn werk niet in wanhoop op. Hij erkent geen overwinning aan Satans kant. Hij heeft de verantwoordelijkheid voor ons op Zich genomen en Hij blijft getrouw. "Hij, Die u roept, is getrouw: Die het ook doen zal." ^{1Thes.5:24}

In Zwitserland stond ik eens te kijken naar twee meisjes, die over een gletscher gingen; het pad was niet geëbaand; er waren grote gapende spleten in het ijs; zij waren ook niet voldoende geschoeid met gespijkerde schoenzolen. Toch stapten zij zonder vrees voort en voelden zich blijkbaar veilig, omdat zij met een touw verbonden waren aan iemand, die de gevaren wist te vermijden en de moeilijke plaatsen

van dat ijspad kende en zij rekenden op de betrouwbaarheid van hun gids.

Onze pelgrimsreis is vol van gevaren en moeilijkheden, maar wij behoeven niet bevreesd te zijn, want ook wij zijn verbonden met een Gids, Die van onze Vader de speciale opdracht heeft om ons veilig thuis te brengen.

Het geloof ontvangt de volheid Gods. Bent u een kind van God? Dan behoort u, op grond van uw kindschap, met de Geest vervuld te worden. Waarom bent u dan niet in het bezit van uw geboorterecht? Er zijn drie manieren, waarop een eerlijk man in het bezit van iets kan komen: door aankoop, door ruil of door schenking.

Kan men de volheid van de Heiligen Geest kopen? Simon de tovenaer werd streng berispt toen hij zulks beproefde.

^{Hand.8:20} Kunnen wij haar tegen iets inruilen bij God?

De rijke jongeling zou gaarne de helft van zijn bezittingen hebben willen inruilen tegen een leven van overvloed; maar hij ging bedroefd heen. Hebt u bij geval getracht met God te marchanderen, door Hem enkele verloren ogenblikken aan te bieden, enige resten van uw kracht, een stukje van een of ander talent, in ruil voor de volheid van de Heiligen Geest? Er blijft dus nog slechts één manier over, waardoor u in 't bezit kunt komen van de volheid van de Heiligen Geest en dat is: door haar als een schenking te aanvaarden.

"En hieraan kennen wij, dat Hij in ons blijft, namelijk uit den Geest, Dien Hij ons gegeven heeft." ^{1Joh.3:24b}

Wat doet men gewoonlijk met een gift? Men ontvangt die en dankt de gever. Dit is nu juist wat God verlangt, dat u doen zult met deze wondervolle gave van de Heilige Geest.

Laat mij u dit mogen toelichten met een voorval dat deze waarheid met nieuw licht voor mij overtoog.

Twee Chinese vrienden, de Heer en Mevrouw Wang, brachten mij eens een bezoek. De Heer Wang was nog een jong Christen, maar hij had de Heer hartelijk lief. Ook zijn liefde voor Gods Woord was groot; het was zijn spijs en drank. Toen ik dit zag, dacht ik aan een Scofield Bijbel, die iemand mij gezonden had om aan een Chinese vriend te geven. Ik gaf hem aan de Heer Wang met de woorden: "Ik zie dat u de Bijbel liefhebt. Hier is een Scofield Bijbel, die ik u zo gaarne wil geven."

Na het horen van de woorden "een Scofield Bijbel", kwam er een glans op zijn gezicht en vulden zijn ogen zich met tranen. "O", zei hij, "onlangs zag ik een Scofield Bijbel en hoe heb ik sindsdien verlangd er een te bezitten! Ik begon er om te bidden. Ik ging naar een winkel om er een te kopen, maar hij was te duur."

De Heer Wang wist dat hij geen Bijbel kon kopen en niemand bood hem aan die voor iets anders te ruilen. Slechts één weg bleef hem over om in 't bezit ervan te komen, nl. door hem als gift

aan te nemen. En nu werd er hem een aangeboden. Wat deed hij nu? Zei hij: "Ik wil die Bijbel gaarne hebben, liever dan ieder ander ding, maar ik heb er nog niet lang genoeg om gebeden - wacht nog totdat ik er nog enige maanden om gebeden zal hebben."

Of: "Ik ben werkelijk niet waard die Bijbel te ontvangen: ik moet wachten, totdat ik mijzelf een beter Christen gemaakt heb en waardig ben hem te bezitten?"

Of: "Ik vind dat die Bijbel te gemakkelijk in mijn bezit komt; ik vind dat ik zelf iets moest doen om hem te krijgen?"

Of: "U zegt, dat die Bijbel voor mij is, maar ik voel niet dat hij mijn eigendom is."

Als de Heer Wang een van deze dwaze opmerkingen had gemaakt, zou ik gedwongen zijn geweest uit twee gevolgtrekkingen er één te kiezen: óf hij was niet oprecht en wenste eigenlijk niet een Scofield Bijbel te hebben; óf hij dacht dat ik niet oprecht was in mijn aanbieding.

Maar wat deed de Heer Wang? Ik wenste dat u hadt kunnen zien hoe vlug hij de Bijbel aannam, neerknielde en God ervoor dankte. Toen hij opstond begon hij te vertellen, hoe hij deze gift gebruiken zou om er anderen door voor Christus te winnen.

Hebt u de volheid van de Heilige Geest begeerd? God biedt Hem u in zijn volheid aan als een gift. Wat hebt u met dit aanbod gedaan? Bidt u nog om deze volheid? Of wijst u de gift af, totdat u meent haar waardig te zijn?

Agenda van Ab Klein Haneveld

ALKMAAR donderdag 7/21 nov,
5/19 dec, 16/30 jan, 13/27 feb,
13/27 mrt, 10/24 apr, 8/22 mei;
19:45 uur;
"Delta", Oude Kanaaldijk 2;
Jozef's geschiedenissen

APELDOORN zondag 15 dec, 9 feb,
20 apr; 10:30 uur, "Kindervreugd"
P. Saenredamstr. 15

<p>APELDOORN zaterdag 9 nov, 11 jan, 8 mrt, 3 mei, 13 sep, 15 nov; 10:00 tot 16:00 uur; Het Bolwerk, Ravelijn 55; Nederlands Bijbelstudie Contactdag</p>

BEVERWIJK zondag 17 nov, 23 feb,
4 mei, 1 jun; 10:00 uur;
B.H.K.-gebouw, Groenelaan 74

BOLSWARD zondag 24 nov, 22 dec,
19 jan, 16 feb, 16 mrt, 13 apr,
11 mei, 8 jun, 6 jul; 10:00 uur;
"Oranje-Kapel", Grote Dijlakker 41;
Het Evangelie van Lukas

DRACHTEN donderdag 14/28 nov,
12 dec, 23 jan, 6/20 feb, 6/20 mrt,
3/17 apr, 1 mei;
20:00 uur; Rode Kruis gebouw,
De Geeuw 31; *Het boek 2Samuel*

EMMEN maandag 11/25 nov, 9 dec,
20 jan, 3/17 feb, 3/17/31 mrt,
14/28 apr, 12/26 mei;
19:30 uur; Ichthuskerk,
Walstraat 21;
De profet Jesaja

's HERTOGENBOSCH woensdag
6/20 nov, 4/18 dec, 15/29 jan,
12/26 feb, 12/26 mrt,
9/23 apr; 20:00 uur;
Wederkomstkerk, Rijnstraat 20;
De gelijkenissen

LEERDAM zondag 10 nov, 8 dec,
2 feb, 2/30 mrt, 27 apr, 25 mei,
22 juni, 20 juli; 10:00 uur;
Patrimonium, Jeekelstr. 40a;
De profet Hosea

LINSCHOTEN maandag 4/18 nov,
2/16 dec, 13/27 jan, 10/24 feb,
10/24 mrt, 7 apr, 5/19 mei;
20:00 uur;
"Bij de tol", Nieuwe Zandweg 12;
Efeze en de Profeten

OLDEBROEK dinsdag 5/19 nov,
3/17 dec, 14/28 jan, 11/25 feb,
11/25 mrt, 8/22 apr, 6/20 mei;
19:45 uur;
Stationsweg 43;
Christus in de Psalmen

OLDEBROEK zondag 10/24 nov,
8/22 dec, 19 jan, 2/16 feb,
2/16/30 mrt, 13/27 apr,
11/25 mei; 17:30 uur;
L.H.N.O. gebouw;
Van Sytzamalaan 3

URK dinsdag 12/26 nov, 10 dec,
21 jan, 4/18 feb, 4/18 mrt,
1/15/29 apr, 13/27 mei;
20:00 uur; 't Jeugd, Richel 4;
De profet Jeremia

URK zondag 1 dec, 12 jan, 23 feb,
6 apr, 18 mei; 16:30 uur;
Rode Kruisgebouw, Wijk 8-2

His Story

"Wij blijven ons verbazen over de opzettelijke onnozelheid, naïviteit en vaak domme onwetendheid waarmee bijbels materiaal nog altijd door de media wordt behandeld..... Op het terrein van de bijbelse geschiedenis heerst een opzettelijke vergetelheid, een verderfelijke vorm van selectief geheugenverlies."

Aldus de inleiding (1996) van "Het heilige bloed en de heilige graal", geschreven door volstrekt ongelovige auteurs, die overigens de geconstateerde onnozelheid, naïviteit en onwetendheid misbruiken ten behoeve van hun eigen verzinsels. Maar hun constatering is correct! Alles wat maar enigszins de bijbelse geschiedenis zou kunnen bevestigen wordt (net als de Bijbel zelf) ogenblikkelijk verwezen naar het rijk der fabelen, mythen en legenden. Onder het motto: De Bijbels is geen geschiedenisboek. O nee? De Bijbel is in de eerste plaats het historisch verslag van de grote werken Gods in de lange loop van de (heils-)geschiedenis!

Niet filosofie, maar het relaas van Gods werken leert ons wie Hij is. Niet voor niets wordt sinds lang in engelsprekende omgeving history beschouwd als His Story. Wie werkelijk His Story wil weten verwijst ik met klem naar "Onbekend Israel" door Steven M. Collins, door ons vertaald en bij ons verkrijgbaar.

(Zie ook <http://vlichthus.nl/onbekend-israel-van-david-tot-vandaag/>)

 Ab Klein Haneveld

Nederlands Bijbelstudie Centrum

Uitdestatuten: "De Stichting Nederlands Bijbelstudie Centrum stelt zich ten doel de kennis van de inhoud van de Bijbel, die zij beschouwt als Gods Woord, te verspreiden. De stichting tracht haar doel te verwezenlijken door getuigenis in woord en geschrift."

In de praktijk wordt dit o.a. gedaan door het houden van bijbel-studieavonden, tentcampagnes, contactdagen, college-dagen en conferenties, studiereizen; de uitgave van de lezingen op audio-cd's en cassettes; de uitgave van brochures en deze circulaire.

Financieel is het Nederlands Bijbelstudie Centrum afhankelijk van vrijwillige bijdragen.

Correspondentieadres
Benny Goodmanstraat 40
1311 RA Almere
telefoon (036) 53 62 976
telefax (036) 54 68 644

Internet

www.bijbelstudie.nl
info@bijbelstudie.nl

Giften

ING 55 67 669

Rabobank 30 87 47 046

ten name van

Nederlands Bijbelstudie Centrum
Almere

Giften voor de tentevangelisatie
Rabobank 10 35 81 006

ten name van

NBC Evangelisatie, Almere